

2067/05/DA

WP 116

Udtalelse 6/2005 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forslag til forordning (KOM(2005) 236 endelig) og Rådets afgørelse (KOM(2005) 230 endelig) om oprettelse, brug og drift af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) og et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgang til anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (KOM(2005) 237 endelig)

Vedtaget den 25. november 2005

Artikel 29-Gruppen er nedsat efter artikel 29 i direktiv 95/46/EF. Gruppen er et uafhængigt EU-rådgivningsorgan vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred. Dens opgaver er beskrevet i artikel 30 i direktiv 95/46/EF og artikel 15 i direktiv 2002/58/EF.

1

Sekretariatet varetages af Direktorat C (Civilret, grundlæggende rettigheder og EU-borgerskab) i Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed, B-1049 Bruxelles, Belgien, kontor LX-46 01/43.

Website: http://europa.eu.int/comm/justice_home/fsj/privacy/index_en.htm

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning og generelle oplysninger.....	3
	Schengen-samarbejdet: en kort oversigt	3
2.	Retsgrundlag og generelle bemærkninger.....	6
a)	<i>Generelle rammer</i>	7
b)	<i>Regler om databeskyttelse under første søjle</i>	9
3.	Særlige problemer i forslagene	10
a)	<i>Mål og anvendelsesområde for SIS II</i>	10
b)	<i>Adgang til systemet</i>	11
c)	<i>Nye kategorier af oplysninger og indberetninger – biometriske oplysninger</i>	13
d)	<i>Sammenkobling af indberetninger</i>	14
e)	<i>Datalagrings tid</i>	15
f)	<i>Ret til oplysninger, indsigt, berigtigelse og sletning af oplysninger samt klageadgang</i>	16
g)	<i>Kommissionens rolle</i>	17
h)	<i>Tilsyn</i>	18
i)	<i>Sikkerhedsforanstaltninger – registrering i logfiler</i>	20
j)	<i>Kopiering af oplysninger (artikel 4, stk. 3)</i>	20
k)	<i>Gennemførelse af bestemmelserne og tilsyn med driften af SIS II</i>	20
	KONKLUSIONER OG AFSLUTTENDE HENSTILLINGER.....	21

GRUPPEN VEDRØRENDE BESKYTTELSE AF PERSONER I FORBINDELSE MED BEHANDLING AF PERSONOPLYSNINGER -

som er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995,

som henviser til dette direktivs artikel 29 og artikel 30, stk. 1, litra a), og artikel 30, stk. 3, og til artikel 15, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002,

som henviser til sin forretningsorden, særlig artikel 12 og 14 -

har vedtaget følgende udtalelse:

1. Indledning og generelle oplysninger **Schengen-samarbejdet: en kort oversigt**

a) Schengen-konventionen og de bestemmelser, der efterfølgende er blevet vedtaget, udgør en slags mellemstatsligt samarbejde af stor betydning, der tager sigte på at ophæve kontrollen ved de indre grænser for de deltagende EU-medlemsstaters vedkommende. Der er fastsat særlige regler i den henseende i konventionen, navnlig fælles regler for udlændinges indrejse og ophold og for retligt og politimæssigt samarbejde – idet målet er at anerkende de deltagende medlemsstaters aktiviteter og bestemmelser som gyldige (eftersøgte personer, indberetninger med henblik på at nægte indrejse).

Det blev betragtet som afgørende at oprette et informationssystem, SIS, for at nå disse mål.

Formålet med SIS er klart defineret i konventionens artikel 92, stk. 1: at give de myndigheder, der er udpeget af de kontraherende parter, adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol ved hjælp af en elektronisk søgeprocedure.

Hver kontraherende part skal vurdere, om det er nødvendigt at iværksætte Schengen-samarbejdet i forhold til visse personer og særlige adfærdsformer sideløbende med de nationale foranstaltninger, således at der foretages en indberetning i SIS, f.eks. vedrørende en person, der er omfattet af en

afgørelse om udvisning eller et forbud mod indrejse ikke blot på det lands område, der har truffet afgørelsen om udvisning, men i hele Schengen-området, således at alle kontraherende parter skal træffe foranstaltninger.

Hvad angår behandlingen af personoplysninger i systemet, er de kontraherende parter fælles om at kontrollere behandlingen af oplysninger i C-SIS, da sidstnævnte er en samling af de enkelte nationale arkiver (N-SIS). C-SIS, der er en central teknisk støttfunktion, er placeret i Strasbourg, og det tekniske ansvar er overdraget et af de deltagende lande, nemlig Frankrig (se konventionens artikel 115 og 92).

De nationale databeskyttelsesmyndigheder fører tilsyn og kontrol med den nationale database på kollegial basis inden for rammerne af den fælles Schengen-tilsynsmyndighed for C-SIS.

Et helt afsnit i konventionen (Afsnit VI – artikel 92-119) omhandler faktisk Schengen-informationssystemet og fastsætter regler for driften ved at præcisere de kategorier af oplysninger, der registreres, mekanismerne for drift af systemet, databeskyttelsesregler – herunder de registreredes ret til oplysninger og indsigt – og ansvar for forvaltning af systemet både centralt (C-SIS) og nationalt (N-SIS).

b) Efter indarbejdelsen i traktaten er Schengen-konventionen underkastet EU-lovgivning, hvad angår ændringer af konventionens bestemmelser.

Efter en årrække med kun få ændringer af konventionen, har der i det forgangne år været en mærkbar stigning i antallet af initiativer – f.eks. fællesskabskodeksen eller "grænsekodeksen", der regulerer grænsepassagen, ændringer af de fælles konsulære instrukser, oprettelsen af et visuminformationssystem (VIS) som redskab i den fælles visumpolitik¹ og bestemmelser om indrejse og udvisning og om politisamarbejde², der snart vil erstatte store dele af konventionen.

Udviklingen af et nyt Schengen-informationssystem (SIS) samt ønsket om at indføre nye funktioner i SIS, indarbejde aktiviteterne i de nationale SIRENE-kontorer, der er oprettet for at kunne udveksle supplerende oplysninger om indberetninger, har været diskuteret i flere år.

¹ Udtalelse fra gruppen den 23. juni 2005 (WP110). Ref. 1022/05).

² Der henvises til udkast til forordninger og instrumenter (fællesskabskodeks, VIS, udkast til direktiv om udvisning), hvoraf nogle allerede er fremlagt. Generelt er formålet med disse instrumenter at erstatte de første to afsnit af Schengen-konventionen, dvs. de omfattende regler for driften af SIS, hvad angår den del, der skal reguleres af udkastet til forordning (indberetninger af udlændinge, der skal nægtes indrejse). Der er også initiativer om ændringer af andre bestemmelser i Schengen-konventionen om politisamarbejdet.

Det foreslåede nye retsgrundlag for SIS II vil få stor betydning, da det vil give de nye EU-medlemsstater mulighed for at benytte sig af systemet, og give deres borgere fri bevægelighed i et område uden indre grænser, samtidig med at der bevares et højt sikkerhedsniveau.

c) Den 31. maj 2005 fremlagde Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tre forskellige forslag til retsakter.

To forslag (forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning og til Rådets afgørelse om oprettelse, brug og drift af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II)) skal erstatte hele konventionens afsnit VI og indeholde ufravigelige bestemmelser for medlemsstaterne.

Et tredje forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning vedrører adgang til anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer³.

Forordningen og afgørelsen om oprettelse, drift og brug af SIS II har samme opbygning, idet de først definerer målsætningerne og derefter præciserer medlemsstaternes og Kommissionens ansvarsområder.

Bestemmelserne følges af reglerne for behandling af oplysninger og lovligheden heraf: begrundelser for indberetninger; kategorier af oplysninger; datalagringsperiode; regler om adgang; de registreredes rettigheder; ret til oplysninger, indsigt, berigtigelse og sletning af oplysninger; klageadgang; databeskyttelsesmyndighedens rolle.

Selv om SIS II vil blive reguleret af to forskellige retsakter med forskelligt retsgrundlag, vil SIS II udgøre ét enkelt system.

Gruppen er blevet anmodet om at afgive udtalelse om de omhandlede udkast til retsakter. I den henseende vil gruppens udtalelse fokusere på de fælles områder i de to forslag og de bestemmelser, der er indeholdt i forslaget til forordning. Der vil udtrykkeligt blive henvist til udkastet til Kommissionens afgørelse, når der er tale om særlige emner, der ikke findes i forordningen.

Først og fremmest er der grund til at understrege forslagernes høje grad af kompleksitet, de ændringer, forslagene indebærer, både hvad angår systemarkitektur og antal og kvalitet af de

³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgang til anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (KOM(2005) 237 endelig).

kategorier af oplysninger, systemet forventes at indeholde, samt de store følger for de grundlæggende menneskerettigheder og for databeskyttelse, som et EU-omfattende informationssystem af denne slags vil have. På nuværende tidspunkt indeholder SIS-databasen over 13 mio. registreringer, hvoraf 1/10 vedrører "efterlyste personer".

Man skal være opmærksom på, at mange andre retlige instrumenter under forberedelse også vedrører SIS: ud over ovennævnte forslag vedrørende visuminformationssystemet (VIS) kan der i hvert fald henvises til den foreslåede interoperabilitet mellem SIS, VIS og EURODAC og til forslagene om at give de myndigheder, der har ansvaret for den nationale sikkerhed, adgang til VIS og SIS.

Gruppen beklager derfor stærkt, at Kommissionen ikke har fremlagt en detaljeret begrundelse for de foreslåede ændringer og ikke har foretaget en grundig konsekvensanalyse, herunder en evaluering af følgerne for databeskyttelse og grundlæggende menneskerettigheder.

2. Retsgrundlag og generelle bemærkninger

Det nye retsgrundlag for SIS II findes i traktaten om Den Europæiske Union (for afgørelsens vedkommende) og i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (for forordningens vedkommende), selv om SIS II skal betragtes som ét samlet informationssystem.

Det skal erkendes, at både forordningen og afgørelsen er omhyggeligt udarbejdet, og at de indeholder flere aspekter, der er velkomne.

Der er imidlertid alvorlige bekymringer vedrørende det valg af retlige instrumenter, Kommissionen har foretaget med henblik på at oprette SIS II.

Kommissionen understreger ganske vist i sin begrundelse, at valget af en forordning (og en afgørelse) "er begrundet i behovet for at anvende fuldt harmoniserede regler, navnlig i forbindelse med behandling af oplysninger i systemet", således at "bestemmelserne ... som er bindende, gælder umiddelbart og skal anvendes ens i alle medlemsstaterne, og som ifølge deres natur ikke kræver, at medlemsstaterne gør noget for at omsætte dem i national ret."

To områder bør her tillægges særlig vægt. For det første en analyse af følgerne af en sådan brug af en forordning (og i endnu højere grad en afgørelse), hvorved de nationale lovgivere og den offentlige opinion i de pågældende lande udelukkes fra lovgivningsprocessen; der er tale om

særdeles udviklede forhold, der har stor betydning for de grundlæggende rettigheder og retten til beskyttelse af personoplysninger. For det andet spørgsmålet om, hvordan der kan vedtages ensartede retlige rammer for behandlingen af oplysninger i SIS II som ét informationssystem, samtidig med der planlægges forskellige regelsæt for de forskellige formål med behandlingen.

a) Generelle rammer

1 – På nuværende tidspunkt reguleres behandlingen af personoplysninger i SIS i et samlet perspektiv af reglerne i Schengen-konventionen.

De generelle regler om databeskyttelse og principperne om ensartet anvendelse inden for rammerne af den eksisterende konventionstekst er på samme måde som retten til at overholde privatlivets og familielivets fred sikret i artikel 8 i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (der - delvis i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante retspraksis – giver retningslinjer for, i hvilket omfang de offentlige myndigheder kan blande sig i en persons private sfære ved udøvelsen af deres beføjelser, Europarådets konvention fra 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (konvention 108) og den særlige anbefaling (87) 15 om politiets brug af personoplysninger⁴.

Schengen-konventionen forpligter derfor de kontraherende parter til at vedtage de nødvendige nationale bestemmelser for at sikre et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der mindst lever op til principperne i konvention 108, og som er i overensstemmelse med ovennævnte anbefaling. Alle de lande, der på nuværende tidspunkt deltager i Schengen-informationssystemet, har vedtaget de nødvendige nationale foranstaltninger – f.eks. vedrørende mekanismer til udøvelse af de rettigheder, der er tillagt registrerede personer, erstatningsansvar i forbindelse med behandling af personoplysninger og tildeling af tilsyns- og kontrolfunktioner.

2 – De forslag, Kommissionen har fremlagt, medfører en gennemgribende omorganisering af SIS, bl.a. fordi der anvendes forskellige retsgrundlag til at dække de databehandlinger, der udføres i og/eller via SIS. Der skelnes derfor i forslagene mellem den databehandling, der udføres i SIS baseret på de nye fællesskabskompetencer inden for indvandring og asyl, mens de andre kategorier af data og/eller databehandlinger forbliver inden for den såkaldte tredje søjle. Det er et forsøg på at

⁴ Henstilling nr. R (87) 15 af 17.9.1987.

gennemføre planen – ikke opnået i 1999 – hvorved SIS-reglerne om indberetninger af tredjelandstatsborgere (udlændinge), der skal nægtes indrejse (artikel 96) underkastes fællesskabslovgivningen (se begrundelse 10 og 11 i udkastet til forordning).

3 – Kommissionen forestiller sig også en anden SIS-arkitektur; i stedet for de nuværende rammer, der er baseret på nationale systemer (N-SIS) plus en central støttefunktion, der er placeret i Strasbourg, og som indeholder de samme oplysninger som de nationale systemer, vil der blive oprettet en central database, hvor oplysningerne – dvs. indberetninger og supplerende oplysninger ifølge forslagene – indlæses direkte via nationale grænseflader, der ikke indeholder oplysninger.

Kommissionens tilgang og den deraf følgende ændring i SIS-arkitekturen vil få store følger for mekanismerne til databehandling og det dertil knyttede tilsyn, der udføres af uafhængige databeskyttelsesmyndigheder.

Referencelovgivningen vil gennemgå grundlæggende ændringer, og navnlig vil beskyttelsesreglerne vedrørende databehandling – som allerede nævnt – ikke længere være udformet på ensartet vis.

Det betyder, at det skal vurderes, om – og i hvilket omfang – de regler, der skal indføres for "fællesskabsdelen" af SIS, er forenelige med de generelle principper for databeskyttelse efter direktiv 95/46/EF, der bør opfattes som det harmoniserede regelværk og anvendes som standard⁵.

Før der kræves behandling af biometriske data i SIS (digitalt billede og fingeraftryk), der giver andre myndigheder adgang, og gives mulighed for at overføre data til lande og organer uden for EU, er det også nødvendigt at udføre en grundig evaluering på baggrund af de beføjelser, som EU-traktaten giver EU-lovgiveren.

Gruppen er tilfreds med, at vedtagelsen af udkastet til forordning på fællesskabsniveau vil blive baseret på den fælles beslutningsprocedure, og at Europa-Parlamentet er helt klar over de problemer, der opstår i denne og i andre sager (indvandring og asylpolitik). Gruppen ønsker imidlertid at understrege behovet for en generel analyse af de områder, der tidligere henhørte under den tredje søjle (og blev reguleret af instrumenter under tredje søjle), og som nu omfattes af fællesskabslovgivning.

Når områder, som i disse forslag næsten udelukkende omfatter indsamling, brug og udveksling af personoplysninger, skal der gennemføres en fuldstændig og kompetent vurdering af følgerne af

⁵ Se i den forbindelse begrundelse 14 i Kommissionens forslag til forordning om SIS II.

sådanne forslag for personers privatsfære. Gruppen gentager sin anmodning om, at den igangværende proces om tekstens godkendelse og ikrafttrædelse i hvert fald opvejes af, at enheder, som f.eks. databeskyttelsesmyndigheder, får adgang til passende informations- og svarmekansimer i lighed med dem, der generelt findes i de enkelte lande for lovgivning, der falder under deres kompetenceområde.

b) Regler om databeskyttelse under første søjle

Hvad angår EF-bestemmelserne om databeskyttelse, fastslår artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder princippet i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, mens artikel 8 indfører en ny grundlæggende rettighed for alle borgere, nemlig retten til beskyttelse af personoplysninger.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EØF af 24. oktober 1995⁶ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (direktiv 95/46) indeholder generelle harmoniserede principper. Begrundelse 14 i forslaget til forordning fastslår, at direktivet finder anvendelse på behandling af oplysninger i medfør af forordningen.

Forslaget til forordning giver imidlertid medlemsstaterne mulighed for om nødvendigt at supplere eller afklare disse principper med udgangspunkt i de beføjelser, de er tillagt ifølge direktivets artikel 13, og indføre undtagelser og/eller begrænsninger for de registreredes rettigheder.

Det skal overvejes om og i hvilket omfang foranstaltninger, der er direkte bindende for medlemsstaterne, og som ifølge principperne i direktivet om databeskyttelse regulerer databeskyttelse på anden vis, kan udvikles inden for rammerne af den første søjle.

I den forbindelse skal det understreges, at der indtil videre kun er vedtaget supplerende specifikke bestemmelser om behandling af personoplysninger inden for elektronisk kommunikation via direktiv 2002/58/EF, og at mange andre fællesskabsinstrumenter indeholder særlige garantier for personoplysninger – forstået på den måde, at de ikke påvirker reglerne i direktiv 95/46/EF, der som allerede nævnt indfører en harmoniseret retlig ramme på EU-niveau.

⁶ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

Selvom gruppen er tilfreds med Kommissionens beslutning om at flytte reglerne for SIS-delen vedrørende indberetninger af udlændinge, der nægtes indrejse (konventionens artikel 96), til første søjle, vil gruppen understrege, at det samtidig skal sikres, at direktivet anvendes fuldt ud – uden at det berører en eventuel anvendelse af bestemmelserne i bl.a. artikel 13.

Det er klart, at sidstnævnte bestemmelser kun kommer i anvendelse i de tilfælde, hvor direktivet om databeskyttelse giver medlemsstaterne visse skønsmagter. Hvis et fællesskabsinstrument, som f.eks. den foreslåede forordning, netop indfører foranstaltninger for ovennævnte tilfælde, vil der med et sådant instrument blive indført en harmoniseret tilgang, der tilsidesætter disse skønsmagter. Det betyder, at medlemsstaterne ikke får mulighed for at indføre supplerende nationale foranstaltninger på dette område, bortset fra de tilfælde hvor det er nødvendigt for en konkret gennemførelse af det/de omhandlede fællesskabsinstrument/er. På samme måde tager henvisningen til fuldt harmoniserede regler i begrundelsen netop sigte på at sikre, at de eneste tilladte undtagelser er dem, der er nævnt i forordningen.

De forslag, der fremsættes i forslaget til forordning i den henseende, er ikke helt i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og giver anledning til nogen betænkelighed.

Hvad angår direktiv 95/46/EF, er der ikke tale om en direkte anvendelse af de generelle principper, men kun om en "omskrivning" af visse bestemmelser, der nu og da er ufuldstændig; det giver en slags *specialis* eller nye kategorier af bestemmelser om databeskyttelse under første søjle. Der henvises bl.a. til de registreredes rettigheder, overholdelse af princippet om formålsbegrænsning, definition af registeransvarlig og ansvar for behandling af personoplysninger i systemet og overvågning og kontrol på centralt og nationalt niveau. Der er også uoverensstemmelser i forhold til den eksisterende tekst, hvor grunden til visse ændringer er uklar, da der ikke foreligger en egentlig vurdering.

3. Særlige problemer i forslagene

De eksisterende regler indeholder et samlet sæt bestemmelser med henblik på behandling af SIS-data, herunder en streng databeskyttelsesordning for brug af personoplysninger. Det skal overvejes, om og i hvilket omfang de foreslåede nye regler vil sikre et højt beskyttelsesniveau, der mindst skal svare til det eksisterende beskyttelsesniveau.

a) Mål og anvendelsesområde for SIS II

Direktiv 95/46 giver mulighed for behandling af personoplysninger til udtrykkeligt angivne og legitime formål og fastslår, at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål.

I lyset af dette princip mener gruppen, at forslaget til forordning i modsætning til forslaget til afgørelse begrænser formålet med behandling af oplysninger i SIS II til nægtelse af indrejse på medlemsstaternes område (artikel 2, stk. 1). Det skal imidlertid understreges, at artikel 1 i begge udkast henviser til det overordnede formål, som er at udveksle oplysninger med henblik på at kontrollere personer og genstande. I sidstnævnte tilfælde har formålet uden tvivl et bredere sigte end formålet med det nuværende system – der er at sikre adgang til indberetninger af personer og genstande med henblik på grænsekontrollen og anden politi- og toldkontrol og indberetninger efter artikel 96 til brug for udstedelse af visa og opholdstilladelser og forvaltningen af udlændingelovgivningen.

Denne restriktive fortolkning af formålet med SIS, hvad angår den del, som udkastet til forordning omhandler, støttes af den omstændighed, at artikel 17 og 18 fastslår, hvilke myndigheder der har adgang til systemet, således at denne ret er begrænset til de myndigheder, der har ansvaret for kontrollen med personer ved medlemsstaternes ydre grænser, og dem, der er involveret i håndhævelsen af udlændingelovgivningen. Myndigheder med ansvar for politi- og toldkontrol i medlemsstaterne, der havde adgang til disse oplysninger ifølge Schengen-konventionen (artikel 101), er nu udelukket. De får ikke adgang ifølge forordningen.

Da den foreslåede formulering imidlertid ikke som sådan præciserer, hvilke aktiviteter der faktisk indgår i de omhandlede formål, ønsker gruppen en afklaring af formålene med SIS ifølge udkastet til forordning. Gruppen gentager behovet for at fastlægge ensartede regler vedrørende de myndigheder, der får adgang til systemet, og for at sikre overensstemmelse med principperne om dataminimering og proportionalitet i forhold til systemets nye funktioner – herunder navnlig hvad angår biometriske data og sammenkobling af indberetninger.

Spørgsmålet opstår også, om det er muligt med et instrument under tredje søjle, når det drejer sig om at udvide politimyndighedernes adgang, som det er hensigten med adgangen til VIS. Igen er det nødvendigt at sikre en streng overholdelse af princippet om formålspecification, der ikke giver politimyndighederne systematisk og automatisk adgang til denne del af SIS.

b) Adgang til systemet

Som allerede nævnt skal reglerne for adgang til SIS II være nøje formålsorienterede, både generelt og hvad angår de specifikke opgaver.

Hvad angår de foreliggende udkast til instrumenter, ser der ud til at være behov for at kigge nærmere på de grunde og mekanismer, der giver myndigheder og EU-organer, som f.eks. asylmyndigheder og myndigheder med ansvar for registreringsattester for biler, Europol og Eurojust, adgang til oplysninger.

Ovennævnte myndigheder har ikke kompetence til at fastlægge en fremgangsmåde, hvad angår SIS-indberetninger; derfor vil de kun få adgang til databasen i forbindelse med de forskellige opgaver, der tillægges disse myndigheder i de instrumenter, hvorved de er oprettet - vurdering af asylansøgninger, vurdering med henblik på registrering af biler, opfyldelse af de mål, der er opstillet for Europol og Eurojust i de forskellige instrumenter og konventioner. I den konkrete sag er det nødvendigt at fastsætte nye strenge og klare mål for disse myndigheder og indføre strenge sikkerhedsgarantier. Hvad angår procedurerne for anerkendelse af flygtningestatus, skal man være meget opmærksom på at undgå en forkert anvendelse af en foranstaltning baseret på humanitære grunde snarere end på rent bureaukratiske grunde med udgangspunkt i en rettighed, der er anerkendt og reguleret af Genève-konventionen af 1951.

I den forbindelse mener gruppen – som den allerede nævnte i udtalelsen om VIS⁷ – at de omhandlede myndigheders adgang til SIS II går videre end princippet om formålsbegrænsning og derfor ikke bør tillades.

Endvidere bør det understreges, at artikel 18 og 19 i forslaget til forordning med udgangspunkt i forskellige fællesskabsinstrumenter, der endnu ikke er vedtaget eller endnu ikke foreligger som forslag, forsøger at identificere disse myndigheder. Det vil derfor være nødvendigt at afvente vedtagelsen af disse fællesskabsinstrumenter, før det kan vurderes, om de er i overensstemmelse med principperne for databeskyttelse, herunder navnlig hvad angår formålsbegrænsning.

Den nuværende ordlyd i forslaget til afgørelse, der giver Europol og Eurojust adgang til visse kategorier af indberetninger, og som åbner mulighed for at overføre data til tredjelande og organer i

⁷ Udtalelse WP 110 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (KOM(2004) 835 endelig) af 23.6.2005.

tredjelande, forventes at få videre følger på grund af forslagene om at forbinde SIS II med visuminformationssystemet (VIS) og henvisningen til tredjelande.

Den foreslåede overførsel af oplysninger til Europol og Eurojust vil også påvirke systemet, hvad angår overholdelse af princippet om formålspecification på grund af de øgede muligheder for adgang til og brug af oplysningerne til forskellige formål, som disse organisationer ønsker.

Gruppen gentager sin opfordring til Rådet om udtrykkeligt at definere målet med SIS II. Først når der foreligger en sådan afklaring, vil det være muligt at vurdere, hvorvidt og i givet fald i hvilke situationer man kan forestille sig en overførsel af SIS II-oplysninger til tredjelande eller organer i tredjelande. Det skal imidlertid understreges, at bare muligheden for at overføre oplysninger til tredjemand – en beslutning, der under alle omstændigheder falder ind under den enkelte medlemsstats kompetence, og som på grund af systemets konfiguration kun gælder for oplysninger, de ejer - ikke ser ud til at være i overensstemmelse med systemets formål, som det er konfigureret på nuværende tidspunkt.

c) Nye kategorier af oplysninger og indberetninger – biometriske oplysninger

Betragtning 10 i udkastet til forordning fastslår, at "det er hensigtsmæssigt yderligere at harmonisere bestemmelserne om begrundelserne for indberetninger vedrørende tredjelandstatsborgere med henblik på at nægte dem indrejse", og fortsætter med, at "begrundelserne for at foretage sådanne indberetninger, deres formål og de myndigheder, der har adgang til dem, bør være mere ensartede".

Det er imidlertid ikke klart, hvilke ændringer der er foretaget for at harmonisere disse begrundelser for at foretage indberetninger, og de myndigheder, der har ansvaret for at afgøre, om en indberetning er begrundet, ser ud til fortsat at have vide skønsmuligheder.

Artikel 15 i udkastet til forordning indeholder ikke dette krav til en national indberetning, selv om der skal tages højde for de nye forslag vedrørende udvisning.

Forordningen tilføjer nye kategorier af oplysninger på trods af den nylige vedtagelse og ikrafttrædelse af to specifikke instrumenter, der væsentligst tager sigte på at udvide de kategorier af oplysninger, der kan registreres i systemet. De fastsætter som nævnt uden en egentlig vurdering af

behovet for et sådant forslag, at der skal indføres fotografier (i form af digitale billeder) og fingeraftryk i en indberetning.

Gruppen gentager – også i betragtning af, at forslagene ikke indeholder bestemmelser om, hvordan fingeraftryk og fotografier skal tages og indlæses i systemet - sin bekymring over reglerne for adgang og for de specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der skal indføres.

Navnlig bør forordningen afklare både proceduren for registrering af de nævnte biometriske oplysninger og afklare, om de oplysninger, de kompetente myndigheder allerede besidder om sager, der er omfattet af artikel 25 i forslaget (fejlagtig identifikation), også skal indgå i systemet.

Da denne kategori af oplysninger er meget følsom, idet de falder inden for de kategorier, der er nævnt i artikel 6 i konvention 108, skal behandlingen af sådanne oplysninger sikres gennem oprettelsen af passende standarder på internationalt niveau. I princippet bør søgefunktioner baseret på disse oplysninger være udelukket.

I den forbindelse henleder gruppen opmærksomheden på sine tidligere dokumenter og udtalelser om behandling af biometriske oplysninger – fra 2003 arbejdsdokument om biometriske oplysninger til de nylige udtalelser WP110 om visuminformationssystemet (VIS) og WP112 om biometriske oplysninger i pas og rejsedokumenter – og henviser til bemærkningerne i den henseende fremsat af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse i udtalelsen om SIS II⁸.

d) Sammenkobling af indberetninger

Artikel 26 i forordningen giver en medlemsstat mulighed for at sammenkoble indberetninger, den foretager i SIS II "i overensstemmelse med national lovgivning". Da sammenkoblingen af indberetninger betragtes som en ny kategori af oplysninger i indberetningerne (se artikel 16, litra j), i forordningen), da SIS-oplysninger skal holdes adskilt fra andre oplysninger og behandles i henhold til det specifikke formål med indsamlingen, og da den foreslåede nye retlige ramme ikke kræver "gennemførelse" i national lovgivning, giver denne formulering anledning til bekymring.

⁸ Udtalelse af 19. oktober 2005 om tre forslag vedrørende anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (KOM(2005) 230 endelig, KOM(2005) 236 endelig og KOM(2005) 237 endelig).

Forslagene skal sikre, at enhver sammenkobling har et klart operativt sigte, overholder proportionalitetsprincippet og er baseret på en klart defineret forbindelse, som foreskrevet i Rådets konklusioner af 14. juni 2004⁹ om de funktionelle krav til SIS II.

Navnlig bør sammenkobling af indberetninger fra flere lande være udtrykkeligt udelukket, da det vil ændre reglerne om erstatningsansvar for behandling af personoplysninger og give utilsigtede virkninger, hvad angår overvågning og kontrol udført af de nationale og centrale databeskyttelsesmyndigheder

Endvidere må sammenkobling ikke skabe nye adgangsrettigheder. I den henseende ønsker gruppen en klarere formulering af stk. 2 i den nævnte artikel og deler den bekymring, som den fælles Schengen-tilsynsmyndighed har givet udtryk for ved at advare om, at sammenkoblingen af indberetninger kunne give brugerne adgang til oplysninger, som de ikke har ret til.

På grund af det store antal indberetninger, der vil ligge i systemet, skal forslaget om at skabe "forbindelser mellem to eller flere indberetninger" vurderes nøje i lyset af princippet om formålsbegrænsning. Forordningen bør indeholde detaljerede garantier for brugen af sådanne sammenkoblinger og begrænse adgangen til udelukkende at gælde medlemmer af en kompetent myndighed ved udførelsen af deres opgaver.

e) Datalagrings tid

Det skal understreges, at lagringstiden for oplysninger i alle de foreslåede instrumenter udvides for alle typer indberetninger – herunder revisionslog – men Kommissionen har ikke redegjort for grunden(e) til en sådan anmodning.

Mere specifikt indfører forordningens artikel 20, stk. 5, en ny bestemmelse, hvorefter en indberetning automatisk slettes fem år efter datoen for den beslutning, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, medmindre medlemsstaten beslutter at beholde indberetningen i systemet, hvis betingelserne i artikel 15 er opfyldt. Det ser ud til at have erstattet kravet i artikel 112, stk. 1, i Schengenkonventionen om senest tre år efter registreringen at tage opbevaringen af personoplysninger i SIS op til ny undersøgelse.

⁹ Konklusioner fra møde i Rådet den 14. juni 2004 (almindelige anliggender og eksterne relationer).

Gruppen gentager, at personoplysninger ikke må opbevares længere end nødvendigt og vil gerne vide, hvilke erfaringer og krav der ligger til grund for Kommissionens beslutning om at indføre disse lagringstider. Hvis der ikke foreligger gyldige grunde, mener gruppen ikke, at den lagringstid, der er foreskrevet i Schengen-konventionen, bør ændres.

Gruppen ønsker under alle omstændigheder, at forordningen udtrykkeligt fastsætter en kortere frist for undersøgelse af opbevaring af oplysninger for at sikre, at personoplysninger kan slettes, når der ikke længere er behov for det.

f) Ret til oplysninger, indsigt, berigtigelse og sletning af oplysninger samt klageadgang

1. Forordningens artikel 28 giver personer ret til oplysninger i lighed med direktivets artikel 10, men der nævnes intet om den nationale tilsynsmyndigheds rolle og adresse med henblik på at sikre en effektiv klageadgang.

Kommissionens forslag bør derfor suppleres med en præcisering af, at oplysningerne udtrykkeligt skal henvide til muligheden for at anfægte beslutningen om at foretage en indberetning i systemet og anføre adressen på den nationale tilsynsmyndighed for databeskyttelse.

2. Artikel 29 fastslår enkeltpersoners ret til at få adgang til deres oplysninger i overensstemmelse med gældende lovgivning i det land, hvor denne ret påberåbes, og fastsætter en frist på 60 dage, inden for hvilken der skal svares på anmodningen om indsigt. I betragtning af de forskellige gældende regler i medlemsstaterne ville det uden tvivl være nyttigt, hvis der blev fastsat klare og ensartede regler i forslaget til forordning (og eventuelt i afgørelsen) - som udtrykkeligt henviser til de tilfælde, hvor der kan nægtes adgang til oplysninger, eller udelukke muligheden for at benytte begrænsningerne i artikel 13 i direktivet.

3. Artikel 15, stk. 3, giver mulighed for at få sagen genbehandlet eller til at appellere en administrativ myndigheds afgørelse om at foretage en indberetning, men der nævnes intet om en tilsvarende forpligtelse til at underrette den pågældende person, når der foretages en sådan indberetning, eller om hvilken procedure der gælder for at udøve denne ret. *Gruppen er tilfreds med denne bestemmelse, men mener, at det, for at den kan blive effektiv, udtrykkelig skal nævnes i forordningen, at oplysningerne skal foreligge senest ved vedtagelsen af den foranstaltning, der fører til indberetningen i SIS.*

4. Artikel 30 skal bringes i overensstemmelse med artikel 22 i direktivet på grund af den rolle, de nationale databeskyttelsesmyndigheder kan spille for antagelse af en administrativ klage. Der skal mindes om, at ansøgeren kun i få tilfælde vil få mulighed for at indrejse på en medlemsstats område, og at udøvelsen af denne ret ikke kan begrænses til fysisk tilstedeværelse på den anmodede medlemsstats område.

Artikel 52 i udkastet til afgørelse skal også ændres i den henseende; på den måde stemmer det overens med den nuværende formulering i Schengen-konventionen¹⁰. *Det geografiske krav, der er opstillet i denne artikel, skal derfor fjernes for at give de registrerede mulighed for at indgive klage – præcis på grund af de forhold, der er nævnt i det foregående afsnit.* Sammenlignet med de nuværende regler, der også giver mulighed for at indgive ansøgninger til de kompetente myndigheder i en medlemsstat ved postfremsendelse af en korrekt begrundet anmodning, forringer forslaget den registreredes stilling.

Det foreskrives i artikel 29, stk. 1, at retten til indsigt, berigtigelse og sletning "skal udøves i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor denne ret påberåbes", men der henvises ikke til de beføjelser, der på dette særlige område er tillagt de nationale databeskyttelsesmyndigheder ved direktivet (artikel 28, stk. 4: beføjelser til at kontrollere de nationale datafiler og sikre, at behandlingen og anvendelsen ikke krænker de registreredes rettigheder). Artikel 31 nævner kontrol med lovligheden af en medlemsstats behandling af oplysninger "på dens område", men der nævnes intet om behandlingen i CS-SIS af "nationale" oplysninger eller om, hvordan man sikrer en egentlig kontrol med lovligheden af en sådan behandling.

g) Kommissionens rolle

Både Kommissionen og medlemsstaterne spiller en vigtig rolle i SIS II. Medlemsstaterne skal betragtes som kontrolinstanser. Den operative forvaltning af CS-SIS II vil blive overdraget til Kommissionen. Denne rolle er ikke helt klar og bør præciseres. Da Kommissionens ansvar uvægerligt vil omfatte organisation, lagring og tilrådighedsstillelse af personoplysninger, der skal

¹⁰ Artikel 111 i Schengen-konventionen foreskriver ingen begrænsning i den henseende. Der skal også tages højde for, at den informationspolitik, som den fælles Schengen-tilsynsmyndighed følger, indebærer, at konsulatet i det anmodede land skal redegøre for, hvordan registrerede kan udøve deres rettigheder ifølge konventionen.

registreres i SIS II, bør Kommissionens rolle beskrives så detaljeret som muligt¹¹. Ansvarsfordeling må ikke bringe de grundlæggende principper for beskyttelse af personoplysninger i fare.

Teksten til forslagene ser ud til at udelukke, at Kommissionen får mulighed for at gribe ind i databehandlingen; hele ansvaret for registrering af data og sikring af datakvaliteten ligger udelukkende hos medlemsstaterne, og de registreredes ret til indsigt, berigtigelse og sletning af oplysninger kan på samme måde kun udøves på nationalt niveau. På samme måde er det op til medlemsstaterne at underrette de berørte personer om behandlingen af deres oplysninger i SIS. Reglerne for tilsyn og kontrol er fastlagt i den nationale lovgivning.

h) Tilsyn

Som allerede nævnt skelnes der i det nuværende Schengen-system i spørgsmål om tilsyn med databeskyttelse mellem nationalt tilsyn og den uafhængige fælles tilsynsmyndigheds tilsyn med den centrale SIS-enhed. De nationale tilsynsmyndigheder er repræsenteret og spiller en aktiv rolle i den fælles tilsynsmyndighed.

I det nye retsgrundlag for SIS II forbliver tilsyn på det nationale niveau uændret, mens den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse på centralt niveau erstatter den fælles tilsynsmyndighed.

Tilsyn med Kommissionens behandling af oplysninger i SIS II's tekniske arkitektur, som defineret i både afgørelsen og forordningen, er overdraget den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse.

Reglerne for tilsyn med SIS II bør være i overensstemmelse med udviklingen af lovgivningen om databeskyttelse på EU-niveau.

En sammenligning af tilsyn foretaget af den fælles tilsynsmyndighed og de nye opgaver, der tillægges den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse, bør ske med stor forsigtighed for at undgå, at eventuelle uoverensstemmelser påvirker det nuværende tilsyn og kontrolniveau og for i det mindste at sikre det nuværende beskyttelsesniveau. Reglerne skal ikke bare sikre et effektivt tilsyn, men også et tæt samarbejde mellem alle de implicerede kompetente tilsynsmyndigheder.

¹¹ Artikel 2 i direktiv 95/46/EF.

Ifølge forslaget skal den fælles Schengen-tilsynsmyndighed fases ud samtidig med dens nuværende kompetence (jf. navnlig artikel 115, stk. 3, i Schengen-konventionen) til "at undersøge de anvendelses- eller fortolkningsproblemer, der måtte opstå", "til at undersøge problemer i forbindelse med de nationale tilsynsmyndigheders uafhængige kontrol" og til at "udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger af problemer".

Gruppen er tilfreds med bestemmelserne om et tæt samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse, men mener, at dette samarbejde under alle omstændigheder bør struktureres bedre og styrkes for at kunne udgøre et realistisk alternativ til den nuværende fælles tilsynsmyndighed gennem indførelse af et effektivt system for fælles tilsyn.

Hvad angår samordning af tilsynet, bør det fortsat være muligt for de nationale tilsynsmyndigheder at foretage fælles revisioner og udveksle oplysninger. Artikel 115, stk. 3, i Schengen-konventionen kunne eventuelt være en model i den henseende¹². Endvidere er der behov for et tæt samarbejde mellem den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse og de nationale databeskyttelsesmyndigheder.

Der skal også tages højde for forslaget om at oprette en arbejdsgruppe i Kommissionens nylige forslag til rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde (KOM(2005) 475 endelig).

Endvidere skal der tages højde for den udvikling, der skitseres i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i traktaten om indførelse af en forfatning for Europa, hvor systemet med tre søjler udgår; denne struktur betragtes som ret kunstig og er særdeles vanskelig at forstå i forbindelse med foranstaltninger om grundlæggende rettigheder og garantier for beskyttelse af disse rettigheder.

Der skal gøres opmærksom på den rolle og de opgaver, der er overdraget denne gruppe, der har de nationale databeskyttelsesmyndigheder og den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse som fuldgyldige medlemmer.

¹² Artikel 115, stk. 3, i Schengen-konventionen: "Den fælles tilsynsmyndighed har ligeledes kompetence til at undersøge de anvendelses- eller fortolkningsproblemer, der måtte opstå under driften af Schengen-informationssystemet, til at undersøge problemer i forbindelse med de nationale tilsynsmyndigheders uafhængige kontrol eller udøvelsen af deres ret til at få adgang til systemet og til at udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger af problemer."

Gruppen foreslår derfor, at dens rolle og beføjelser bekræftes i dette tilfælde på grund af de vidtrækkende beslutninger, der her er tale om.

i) Sikkerhedsforanstaltninger – registrering i logfiler

Der skal henvises til bemærkningerne i gruppens udtalelse om visuminformationssystemet (behov for brugerprofiler, bruger-id, selvrevision osv.).

j) Kopiering af oplysninger (artikel 4, stk. 3)

Der er mulighed for at behandle alle SIS-indberetninger i en national kopi af CS-SIS frem for at have direkte adgang til CS-SIS.

På nuværende tidspunkt skelner kopieringsproceduren ikke mellem indberetninger foretaget ifølge forordningen med henblik på at nægte indrejse og andre typer af indberetninger.

Gruppen er enig i bemærkningerne fra den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse, hvorefter behovet for "nationale kopier" ikke er tilstrækkelig begrundet og faktisk fører til en forøgelse af adgangspunkterne; at tillade brug af oplysninger uden at opstille tilstrækkelige garantier vedrørende adgangsforhold vil yderligere øge kravene til tilsyn og kontrol på området.

k) Gennemførelse af bestemmelserne og tilsyn med driften af SIS II

Begge forslag fastslår, at Kommissionen kan anvende komitologiproceduren for de tekniske specifikationer, der er nødvendige for at gennemføre de komplekse rammer, der er under udarbejdelse.

Nogle af de forhold, som de kompetente udvalg skal behandle, kan imidlertid få følger for de personlige rettigheder. Det gælder f.eks. reglerne for registrering og behandling af biometriske oplysninger i systemet.

Ifølge artikel 36 i udkastet til afgørelse, der omhandler udveksling af personoplysninger, der måske kun har en indirekte forbindelse til den indberettede genstand (som f.eks. oplysninger om en person, der har købt en stjålet genstand i god tro), er det op til forskriftsudvalget at udarbejde detaljerede regler for udveksling af sådanne supplerende oplysninger.

Gruppen gentager sin anmodning, jf. udtalelsen om VIS, om, at dette udvalg kun bør behandle sager, der ikke har følger for personer ved at påvirke det beskyttelsesniveau, der sikres af både forordningen og afgørelsen ifølge de generelle principper, der er nævnt i indledningen. Sidstnævnte aspekter bør fortsat reguleres af passende lovgivning, og det bør klart fastslås, at SIS II-tilsynsorganerne under alle omstændigheder bør være repræsenteret og høres på passende vis.

Hvad angår overvågningen af gennemførelsen af de forskellige bestemmelser og deres følger, som er pålagt Kommissionen ifølge de nuværende forslag, mener gruppen, at det også er nødvendigt at overvåge det nye regelværks følger for grundlæggende menneskerettigheder og beskyttelsen af personoplysninger.

Denne del af overvågningsrapporten skal udarbejdes i samråd med databeskyttelsesmyndighederne på grundlag af erfaringerne med gennemførelsen.

KONKLUSIONER OG AFSLUTTENDE HENSTILLINGER

Gruppen bemærker, at de forslag, Kommissionen har fremsat, medfører en gennemgribende omorganisering af SIS, bl.a. fordi der er tale om forskellige retsgrundlag for den databehandling, der foretages i og/eller via SIS afhængig af, om de falder inden for de nye fællesskabskompetencer (indvandring og asyl), hvor direktiv 95/46/EF bliver standardreferencen, eller fortsat indgår i de øvrige kategorier af oplysninger og/eller den såkaldte tredje søjle. Endvidere foreslår Kommissionen en anden SIS-struktur, hvorved der oprettes en centraliseret database, i hvilken oplysningerne – dvs. indberetninger og supplerende oplysninger som nævnt i forslagene – registreres direkte via nationale grænseflader, der ikke indeholder oplysninger (i modsætning til de nuværende nationale SIS-grænseflader, dvs. N-SIS).

Gruppen er særlig bekymret over den mulige risiko for de berørte personers rettigheder, fordi bestemmelserne om databeskyttelse i udkastet til forordning (og afgørelsen) ikke ser ud til at være helt i overensstemmelse med bestemmelserne i referencedirektivet.

Der gælder især følgende:

FORMÅLET MED SIS II OG ADGANG TIL SYSTEMET

Det er nødvendigt at sikre en streng overholdelse af princippet om formålsspecifikation i forordningen, der ikke giver politimyndighederne systematisk adgang. Endvidere bør der fastsættes

ensartede regler vedrørende de øvrige myndigheder, der får adgang til systemet, og der bør tages behørig højde for principperne om dataminimering og proportionalitet, før systemet får nye funktioner – herunder navnlig hvad angår biometriske data og sammenkobling af indberetninger. Under alle omstændigheder mener gruppen ikke, at muligheden for at overføre oplysninger fra SIS II til tredjemand eller organer i tredjelande ser ud til at være i overensstemmelse med systemets formål, som det er konfigureret på nuværende tidspunkt.

NYE KATEGORIER AF OPLYSNINGER: BIOMETRISKE OPLYSNINGER

Gruppen henviser til de udtalelser, den allerede har afgivet vedrørende biometriske oplysninger, navnlig udtalelse 7/2004 om medtagelsen af biometriske data i opholdstilladelser og visa og den senere udtalelse om VIS. Anvendelsen af biometriske oplysninger til identifikation skal være strengt begrænset til særlige tilfælde, hvor disse oplysninger er helt nødvendige, bl.a. af hensyn til den registrerede person (f.eks. falsk identitet, kaldenavne). Gruppen understreger, at der er behov for at præcisere de omstændigheder og formål, der tillader søgninger i biometriske oplysninger, og indføre de nødvendige lovsikrede garantier for at begrænse risikoen for misbrug.

SAMMENKOBLING AF INDBERETNINGER

Muligheden for at skabe en "forbindelse mellem to eller flere indberetninger" skal vurderes nøje i lyset af princippet om formålsbegrænsning. Forordningen bør indeholde detaljerede garantier for brugen af sådanne sammenkoblinger og begrænse adgangen til udelukkende at gælde medlemmer af en kompetent myndighed ved udførelsen af deres opgaver.

RET TIL OPLYSNINGER, INDSIGT, BERIGTIGELSE OG SLETNING AF OPLYSNINGER

- Udkastet til forordning skal udtrykkeligt foreskrive, at oplysningerne skal foreligge senest ved vedtagelsen af den foranstaltning, der fører til indberetningen i SIS.
- Oplysningerne skal udtrykkeligt henvise til muligheden for at anfægte beslutningen om at foretage en indberetning i systemet og anføre adressen på den nationale tilsynsmyndighed for databeskyttelse.
- Der bør fastsættes klare og ensartede regler i udkastet til forordning, så de registrerede personer kan udøve deres ret til indsigt, og det bør fastslås, hvornår en sådan indsigt kan nægtes.

- Registrerede personer skal også have mulighed for at indgive deres klage, når de ikke er fysisk til stede på den relevante medlemsstats område. Der bør i teksten henvises til de beføjelser, der er tillagt den nationale tilsynsmyndighed for databeskyttelse vedrørende klageadgang.

Artikel 15, stk. 3, giver mulighed for at få sagen genbehandlet eller til at appellere en administrativ myndigheds afgørelse om at foretage en indberetning, men der nævnes intet om en tilsvarende forpligtelse til at underrette den pågældende person, når der foretages en sådan indberetning, eller om, hvilken procedure der gælder for at udøve denne ret. Gruppen er tilfreds med denne bestemmelse, men mener, at det, for at den kan blive effektiv, udtrykkelig skal nævnes i forordningen, at oplysningerne skal foreligge senest ved vedtagelsen af den foranstaltning, der fører til indberetningen i SIS.

LAGRING AF OPLYSNINGER

Gruppen ønsker, at forordningen udtrykkeligt fastsætter en kortere frist for undersøgelse af lagring af oplysninger for at sikre, at personoplysninger kan slettes, når der ikke længere er behov for dem. Endvidere bør de længere lagringstider, som Kommissionen foreslår, begrundes bedre.

TILSYN

Uden at det berører de beslutninger, der i øjeblikket er ved at blive vedtaget for at sikre beskyttelse af personoplysninger på områder under den tredje søjle, og i lyset af ovennævnte bemærkninger i dette spørgsmål, er det nødvendigt at have klare regler for de implicerede tilsynsmyndigheders rolle og forpligtelser.

Gruppen vil gerne henlede opmærksomheden på sin rolle og sine opgaver og foreslår i den henseende, at dens rolle og beføjelser bekræftes i dette tilfælde på grund af de vidtrækkende beslutninger, der her er tale om.

Gruppen har tillid til, at der vil blive taget behørigt hensyn til bemærkningerne i udtalelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. november 2005

På Artikel 29-Gruppens vegne